

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput IV. Directionis operum nostrorum praxis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

CAPUT IV.

Directionis operum nostrorum praxis,

Quisquis longo usu pio quodam animi sensu affectus penitus fuerit, eo omnes animare actiones suas poterit, quamdiu in iplo gustus iste perstiterit.

1. Quod si, exempli gratia, affectus fuerit sensu *compunctionis*, sive de suis doloris peccatis, in operum suorum directione Deo sic lo-
 „ qui potest: Te ego, Domine, malitiosissime
 „ peccatis meis, quorum, eheu, horrorem me
 „ longè melius tu agnoscis, offendi atque ad
 „ iracundiam proyocavi. Actione ergo ista
 „ me gratum atque acceptum tibi reddendo
 „ justam tuam adversus me indignationem
 „ placare desidero: atque idcirco, in signum
 „ doloris ac pœnitudinis meæ, tibi offero
 „ *exempli gratia* istam orationis horam, in
 „ satisfactionem atque expiationem oblivio-
 „ nis divinæ majestatis tuæ, quæ tamdiu me
 „ tenuit: *aut* istam Psalmorum cantationem,
 „ ob tot ac tanta verba malitiosa, quæ protu-
 „ lit lingua mea: *aut* istam solitudinis ho-
 „ ram, ob frequentem temporis jacturam,
 „ licentio rem mentis evagationem, ac per-
 „ versorum sociorum consuetudinem: *aut*
 „ tempus istud, quod sacro ministrando aut
 „ coram divinissimo Sacramento assistendo
 „ impendere habeo, in agnitionem tot irre-
 „ verentiarum atque impietatum illic aliàs à
 „ me admissarum. &c.

2. Quod si affectus fuerit pœnarum pecca-
 tis

*De
Oratio*

tis debitarum luendarum desiderio, dicet: Ingens, Domine, meorum multitudo peccatorum debito me obstrinxit, cui solvendo non sum, nisi tu, cui sum obligatus, magna in me usus misericordia fueris. Oro, Domine, ut pro tua in me benignitate accipias modicum hoc, quod ex mea paupertate atque impotentia tibi offero, quantumvis non sit nisi minimus obolus, si cum maximo, quo tibi devinctum me agnosco, debito comparetur.

3. Si affectus fuerit desiderio proficiendi in gratia, & merita sua cumulandi bonorum operum multitudine, juxta id quod monet Apostolus: *In omni opere bono fructificantes. Coloss 10*
Abundantes in opere Domini semper, scientes 10.
quod labor vester non est inanis in Domino, aut 1. Cor. 15
 id quod ipse Dominus noster ait: *Thesauri- 58.*
zate vobis thesauros in caelo, dicet: Domi- Matth. 6
 ne Deus, qui veluti benignissimus pater modo mirabili crescere facis bonum spirituale eorum, quos in numerum filiorum tuorum adoptare voluisti: volo, quia ita placitum est tibi, actione ista proficere in gratia tua, & amplius promereri, non tam in propriam meam utilitatem, quam ut oculis tuis acceptior, ac dignus evadam, qui te diligam & perfectius in caelis in altiori gradu gloriae collaudem.

4. Si sanctae obedientiae affectum se advertit incentivo, dicet: Quoniam, Domine, statum sum religiosum amplexatus, non ut meo illic vivam arbitrato, sed ut meum obediám voluntati superiorum, accipe

», actionem istam, quam obedientia à me re-
 », quirat, una cum desiderio, quo teneor tibi
 », per illam placendi, & salutem ac perfectio-
 », nem animæ meæ promovendi,

5. Si in quapiam actione cor illius suavem
 spirat in fratres suos charitatem, dicet: Do-
 », mine Jesu Christe, qui nostri amore frater
 », noster fieri & esse voluisti, ac nobis, ut
 », nos invicem diligeremus, veluti tu nos di-
 », lexisti, commendasti: fratribus ego meis in
 », ista actione servire cupio, in memoriam
 », amabilissimæ charitatis illius, qua tu omni-
 », bus subvenire voluisti, quotquot tuum im-
 », ploravêre subsidium. Precor ut cedat ad
 », majorem tuam gloriam, atque animæ meæ
 », salutem.

6. Quod si honoris religionis zelo succen-
 sum se compererit, dicet: Domine Deus, qui
 », permagnâ misericordiâ tuâ religionem
 », hanc subire me voluisti, noli, quæso te, si-
 », nere, ut scandalo aut opprobrio sim pien-
 », tissimæ matri meæ, quæ tanto me amore
 », inter brachia sua suscepit, adeoque me san-
 », ctè educavit: quin potius mihi gratiam
 », tuam largire, ut illius splendorem ac bo-
 », nam, quam hucusque palàm habuit, existi-
 », mationem pro parte quoque mea adau-
 », geam: quoniam honor iste ad tuum velut
 », ultimum finem suum referetur.

7. Si exemplo Salvatoris nostri conforma-
 », re se voluerit, dicet: Domine Jesu Christe,
 », qui mundo te ipsum ut omnis perfectionis
 », exemplum exhibuisti, actione hac mea con-
 », formare cupio me sacratissimæ humanitati
 », tuæ,

De
 Oratio

tuæ, ut eodem illam spiritu faciam, quo tuas
 tu in terra existens perfecisti, quoque etiam
 istam perficeres, si etiam nunc inter homi-
 nes esses.

8. Attenta magnitudine Dei & magna Ma-
 jestatis illius existimatione, dicere quis pote-
 rit: Domine Deus summæ Majestatis,
 quantumvis infinitè amplius tu merearis,
 quam cœli terræque creaturæ tibi reddere
 queant universæ: oculos tamen meos ele-
 vare ad te audeo, ut istam actionem, quam
 regula aut obedientia à me requirit, tibi
 consecrem. Per illam & in illa gl'riam
 tibi dare cupio, quam à me expectas, illam-
 que solo tui amore perficere. Propterea ex
 nunc renuncio cunctis propriis presatio-
 nibus & commoditatibus, quas mea sui-
 metipsum æquo amantior natura fortasse
 suggerere mihi posset.

Juxta formulas istas alias formare directio-
 nes per facile erit: unde illæ sufficiunt, ut
 ostendant methodum semper initio operum
 nostrorum concipiendæ atque etiam expri-
 mendæ rectæ intentionis.

Verùm ubi tempus nos improvisos occu-
 pat, & actio urget, quid factum tunc opus e-
 rit? Respondeo directionem etiam verbis
 paucissimis expressam esse posse bonam, modò
 cor ipsum sit sincerum. Etenim coram Deo
 unico verbo sæpe plus significatur, quam li-
 beriori ac latiori oratione. Breviter ergo quis
 dicere poterit: Mi Deus actione ista hono-
 rare te volo, quantum ipse desideras ac paucis
 tibi exprimere verbis omnes, bonas intentio-

nes, quas digniores sancti tui ullo unquam tempore habuerint.

Verum si nihil prohibentibus omnibus istis, quæ exposui, adhuc animos reperire sit in rebus spiritualibus adeo rudes, ut intentionem suam, quantumvis bonam habeant, exprimere non queant, quid illi facient? illis suadetur, ut memoriæ mandent aliquas ex formulis supradictis, atque aliquos Psalmorum versiculos, aut alias breviores, at affectivas, orationes vocales, quibus suam suppleant imbecillitatem.

At verò quid facient, ubi acediæ aut fastidii stimulis agitabuntur, ut neque actionem ipsam adoriri, neque proinde præmittere aufferint directionem? violentiam illi sibi inferre debebunt, non modò ut actionem aggrediantur, sed etiam ad majorem Dei gloriam illam offerant: nimiam tamen capitis stomachique contentionem non adhibebunt, sed quibusdam tantummodò devotis & affectivis ratiocinationibus enitentur, dicendo verbi gratia aut ruminando quia *Regnum cælorum vim*

Matth. 11. patitur, & violenti rapiunt illud.

12.

Quod si in simili casu directionem præmitterent, ex hoc ipso adversarius eorum emolumentum plurimum colligeret, quia, ut penè omnem actionis suæ amisissent mercedem, obtinisset. At vero si corde sincero & animo sedato saltem dicerent *Gloria Patri & Filio &c.* suo muneri satis abunde fecissent

Utu ipso docente didicimus, animam in isto statu occulto quodam adversus semetipsam robore communitam victricem evadere,

De
Oratio

dere.
despe
ligni
bono
pital
num
mox
stru
ador
fugã
nam
votu
istis
ratic
abs
exp

D

D

ac
ri
mu
Q
illa
sus
att
gl
qu

dere, ore dicendo & corde: *Domine Jesu in
despectum demonum te adoro.* Quoniam ma-
ligni hi Spiritus velut Jesu Christi omniumq;
bonorum operum, quibus ille honoratur, ca-
pitales inimici, plerumque istarum gravedi-
num ac repugnantiarum sunt authores: ac
mox ubi nos ad ipsos, divinum Jesum no-
strum, qui ipsos devicit, in eorum despectum
adorando, superandos comparatos esse videt,
fugâ se subducunt, ea que ratione novam divi-
nam virtutem anima recuperat. Ipsemet de-
votus lector, ubi ipsi placuerit, non modò in
istis occasionibus, sed etiam in quibusvis ten-
tationibus ac naturalibus repugnantiiis, haud
absque insigni suo emolumento, id poterit
experiri.

CAPUT V.

*De bonis actionum religionis com-
muniis conditionibus.*

DE praxi hic agemus actionum, quarum
prima conditio est, ut ad illas diligenter
ac ferventer accedamus: Secunda, ut interio-
ri cum gaudio & animi lætitia illas peraga-
mus: Tertia, ut illas integrè perficiamus:
Quarta, ut magna cum accuratone omnes
illarum exteriores circumstantias, nullâ pror-
sus neglectâ, ob servemus: Quinta, ut aliquam
attentionis nostræ partem reservemus, ut vanæ
gloriæ, aliisque imperfectis, deinceps exortiri
qui possent, motibus renunciemus.

1. Ergo diligenter ad primum campanæ
sonum